

CONV 76/02

FREMSENDELSE AF NOTE

fra: Klaus Hänsch

til: medlemmerne af konventet

Vedr.: **Mandat til Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance**

Vedlagt følger en note om ovennævnte emne, der skal lette drøftelserne i Arbejdsgruppen vedrørende Økonomisk Governance.

*Indførelsen af den fælles valuta indebærer et udvidet økonomisk og finansielt samarbejde.
Hvilken form vil et sådant samarbejde kunne antage?*

I. INDLEDING

1. En række af konventets medlemmer har peget på "økonomisk governance" som et spørgsmål, der bør tages op af konventet. Dette spørgsmål er potentielt meget omfattende, og det berører en række forskellige politikområder. Formålet med denne note er at fremsætte forslag til nogle af de hovedemner, som arbejdsgruppen måske vil ønske at dække, når den efterkommer det mandat, den har fået (se ovenfor). I noten skelnes der ikke mellem områder, hvor der kræves traktatændringer, hvis konventet måtte ønske at komme med anbefalinger, og områder, hvor det ikke er påkrævet.
2. ØMU'en er en ordning vedrørende den økonomiske og monetære politik, som bygger på tre elementer: en uafhængig centralbank (ECB), der har enekompetence med hensyn til den monetære politik i euroområdet; medlemsstaterne beholder ansvaret for de nationale økonomiske politikker, dog med forbehold af overholdelse af visse fællesskabsregler (navnlig stabilitets- og vækstpakten og proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud og de gældende regler for det indre marked); samt en erkendelse af, at de nationale økonomiske politikker er af "fælles interesse" og derfor kræver en vis samordning i Rådet.
3. Der er endvidere en række politikområder som f.eks. beskæftigelse, sociale anliggender og uddannelse, der nu delvis er genstand for åben politikkoordinering, og som i deres helhed falder ind under de overordnede rammer for "Lissabon-processen", hvis mål er at sætte EU i stand til at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.
4. Alle disse elementer udgør tilsammen et komplekst mix, der er kommet i stand som følge af både økonomiske og politiske faktorer. Den vellykkede indførelse af den fælles valuta og konsekvenserne af udvidelsen er baggrundsperspektivet for de drøftelser, gruppen vil kunne have, af spørgsmålet om, hvorvidt det nuværende system fungerer effektivt eller ikke lever op til forventningerne, og i lyset af denne undersøgelse fremsætte forslag med henblik på ændringer.

II. DE MONETÆRE POLITIKKER

5. Nogle kommentatorer påpeger, at der er en asymmetri mellem på den ene side det forhold, at den monetære politik er underlagt Fællesskabets enekompetence og gennemføres af ECB, og på den anden side det forhold, at de økonomiske politikker fortsat henhører under medlemsstaternes kompetence. De påpeger, at der er en potentiel - eller en allerede eksisterende - mangel på sammenhæng, og at systemet muligvis ikke er tilstrækkeligt solidt til at klare en økonomisk recession. Andre ser medlemsstaternes mulighed for fortsat at føre deres egne økonomiske politikker i overensstemmelse med nationale omstændigheder som et forhold, der giver fleksibilitet, og som derfor er et afgørende element, der er en naturlig følge af en fælles monetær politik.

Gruppen kan eventuelt overveje, hvilken indvirkning indførelsen af euroen har på de overordnede økonomiske og politiske argumenter for og imod overførelse af kompetence vedrørende nogle aspekter af den økonomiske politik til Fællesskabet.

6. Et af de mere betydningsfulde instrumenter til politiksamordning er stabilitets- og vækstpakten. Stabilitets- og vækstpakten er ikke formelt en del af traktaten.

Gruppen kan eventuelt overveje, om stabilitets- og vækstpakten fungerer effektivt, og hvordan den kan forbedres, hvis det ikke er tilfældet. Der kan eventuelt lægges særlig vægt på proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Har indførelsen af euroen nogen indvirkning på argumenterne for at tilpasse den med henblik på at tage hensyn til forskellen mellem strukturelle og konjunkturmæssige underskud?

III. DE ØKONOMISKE POLITIKKER

7. Den eksisterende samordning af den økonomiske politik understøttes af en række specifikke instrumenter (både traktatbaserede og ikke- traktatbaserede).

Gruppen kan eventuelt drøfte, hvilke supplerende foranstaltninger der kan overvejes som bidrag til styrkelse af samordningen af den økonomiske politik. Bør disse foranstaltninger kun være makroøkonomiske, eller skal de også omfatte mikroøkonomiske spørgsmål? Bør sådanne eventuelle foranstaltninger være præskriptive, eller bør de bygge på åben koordinering (udveksling af oplysninger/bedste praksis)?

8. Nogle har slået til lyd for, at samordningen af den økonomiske politik bør fortolkes så bredt, at den også omfatter f.eks. social- og arbejdsmarkedspolitiske og beskæftigelsespolitiske spørgsmål.

Gruppen kan eventuelt overveje, i hvilket omfang samordning af social- og arbejdsmarkedsmæssige samt beskæftigelsesmæssige spørgsmål indgår i, hvad der betegnes som en økonomisk politik af "fælles interesse". Er den nuværende åbne koordinationsmetode (i forbindelse med Lissabon-processen) tilstrækkelig? Hvis det ikke er tilfældet, hvad kræves der så, og under hvilken form?

9. Nogle har navnlig understreget behovet for at udvide mulighederne for øget fiskal harmonisering; andre har argumenteret kraftigt imod alle nye initiativer med henblik på at harmonisere den direkte beskatning.

Gruppen kan eventuelt overveje, om og i givet fald hvordan indførelsen af euroen påvirker de økonomiske og politiske argumenter for og imod indførelse af fiskal harmonisering. Kan en sådan harmonisering overvejes for særlige grænseoverskridende sektorer? Kan man overveje særlige procedurer for beslutningstagningen for at imødekomme de fløje, som har politiske betænkeligheder?

10. Et aspekt af den økonomiske politik er reguleringen af de finansielle markeder. Der er for nylig opnået enighed om forenklede procedurer for administrativ regelfastsættelse, som nu er gennemført. Yderligere muligheder kunne omfatte en ændring af traktaten

Gruppen kan eventuelt drøfte, om det ville være hensigtsmæssigt at overveje nye bestemmelser i traktaten, der omfatter procedurer vedrørende sekundær ret på dette område.

IV. INSTITUTIONELLE ANLIGGENDER

11. Et af de temaer, som mange medlemmer af konventet indtil nu er kommet ind på, er behovet for klarhed med hensyn til kompetencefordelingen, for tilstrækkelig legitimitet og for klare ansvarsforhold. Det er et tema, som man også kan komme ind på i forbindelse med økonomisk governance.

Gruppen kan eventuelt på baggrund af erfaringerne med euroen overveje, om den nu værende ansvarsfordeling inden for områderne i forbindelse med den monetære og økonomiske politik er tilstrækkelig klar. Det kan også overvejes, om ansvarsfordelingen er hensigtsmæssig, eller om Europa-Parlamentet bør spille en øget rolle på visse områder (f.eks. udarbejdelse af overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker eller forbedring af ECB's aflæggelse af beretning til Europa-Parlamentet)?

12. Eurogruppen er fortsat en uformel gruppe, der omfatter alle de nuværende medlemsstater undtagen tre. Efter udvidelsen vil den bestå af lidt over halvdelen af det samlede antal medlemsstater. Udvidelsen gør således spørgsmålet om, hvorvidt eurogruppen skal formaliseres, endnu mere aktuelt. Det ville indebære, at gruppen skal have et egentligt retsgrundlag, der både fastlægger dens kompetence og de relevante procedurer, der giver den mulighed for at træffe formelle afgørelser, som på nuværende tidspunkt træffes af Rådet.

Gruppen kan eventuelt drøfte Eurogruppens fremtidige status, navnlig efter udvidelsen. Er der grundlag for at formalisere gruppen, og hvordan skal det i så fald finde sted ?

13. Euroområdet skal være i stand til at varetage sine fælles interesser på den globale arena. Nogle mener, at dette kræver klarhed med hensyn til, hvem der skal repræsentere euroområdet i internationale fora.

Gruppen kan eventuelt overveje, om det er påkrævet med mere effektive ordninger vedrørende euroområdets repræsentation i internationale fora. Hvis det er tilfældet, under hvilken form skal en sådan repræsentation så finde sted?